

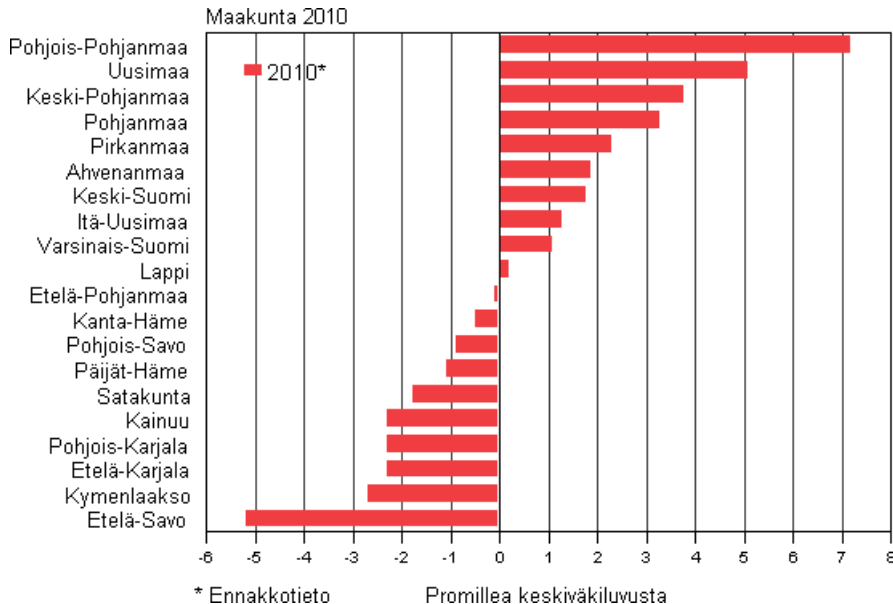
Väestön ennakkotilasto

2010, 4. vuosineljännes

Luonnollista väestönlisäystä vain puolessa maakunnista 2010

Tilastokeskuksen ennakkotietojen mukaan luonnollinen väestönlisäys, eli syntyneiden enemmisyys kuolleisiin nähden, kasvatti vuonna 2010 väkilukua puolessa maakunnista. Edellisvuoteen verrattuna luonnollinen väestönlisäys kasvoi eniten Etelä-Karjalassa ja väheni eniten Pohjois-Karjalassa ja Kanta-Hämeessä.

Maakuntien luonnollinen väestönlisäys väkilukuun suhteutettuna 2010*

Tilastokeskuksen ennakkotietojen mukaan luonnollinen väestönlisäys kasvatti vuonna 2010 väkilukua kymmenessä maakunnassa, eli puolessa maakunnista. Luonnollisella väestönlisäyksellä tarkoitetaan elävänä syntyneiden enemmyyttä kuolleisiin nähden. Vuonna 2009 syntyneiden määrä oli kuolleiden määrää suurempi 12 maakunnassa. Joitakin vuosia positiivisena pysytellyt lukema muuttui nyt negatiiviseksi Kanta-Hämeessä (-80) ja Etelä-Pohjanmaalla (-10). Seitsemässä niistä maakunnista, joissa luonnollinen

väestönlisäys oli negatiivinen, kuolleiden määrä on ollut syntyneiden määrää suurempi vähintään 12 edellistä vuotta.

Kuten aiempinakin vuosina luonnollinen väestönlisäys oli vuonna 2010 suurin Uudenmaan (7 300) ja Pohjois-Pohjanmaan (2 830) maakunnissa. Väkilukuun suhteutettuna syntyneiden enemmitys oli suurin Pohjois-Pohjanmaalla. Kuolleiden määrä oli puolestaan edellisvuosien tapaan eniten syntyneiden määrää suurempi Etelä-Savossa (-810) ja Kymenlaaksossa (-490). Myös suhteellisesti kuolleiden määrä ylitti syntyneiden määrän eniten näissä samoissa maakunnissa.

Luonnollinen väestönlisäys kasvoi vuonna 2010 sekä määrällisesti että suhteellisesti eniten Etelä-Karjalassa (200 henkeä). Muutos ei kuitenkaan riittänyt kääntämään maakunnan negatiivista lukemaa positiiviseksi, vaan kuolleiden määrä oli siellä 310 suurempi kuin elävänä syntyneiden määrä. Pohjois-Karjalassa ja Kanta-Hämeessä luonnollinen väestönlisäys aleni määrällisesti eniten (-190 henkeä). Pohjois-Karjalassa kuolleita oli nyt 380 enemmän kuin syntyneitä. Kanta-Hämeessä kuolleiden määrä oli 80 suurempi kuin syntyneiden määrä. Väkilukuun suhteutettuna luonnollinen väestönlisäys laski eniten Itä-Uudellamaalla. Koko maassa syntyneiden enemmitys oli 360 henkeä alhaisempi kuin edellisvuonna.

Ennakkotilaston mukaan maakuntien välinen muutto lisääntyi vuonna 2010 jonkin verran edellisvuodesta (3 800), ja muuttoa maakunnasta toiseen kertyi 125 620. Muuttovoittoa muista maakunnista sai kahdeksan maakuntaa ja muuttotappiota kärsi 12 maakuntaa. Voitollisista maakunnista kuusi on saanut maakuntien välisestä muutosta voittoa vähintään 11 aiempaa vuotta. Tappiollisista maakunnista 11 on yhtäjaksoisesti menettänyt väkeään muihin maakuntiin vähintään 20 edellistä vuotta.

Eniten maakuntien välisen muuton voittoa keräsivät jälleen Uudenmaan (1 730) ja Pirkanmaan (1 380) maakunnat. Suhteessa väkilukuun maakuntien välisen muuton voitto oli vuonna 2010 suurin Kanta-Hämeessä ja Pirkanmaalla. Tappiota kertyi eniten Lapissa (-930) ja Kainuussa (-600). Suhteellisesti tappio oli suurin Kainuussa.

Nettomaahanmuutto, eli maahanmuuton ja maastamuuton erotus, oli vuonna 2010 kaikissa maakunnissa voitollinen, kuten se on ollut vuodesta 2003 lähtien. Eniten ulkomaan muuttovoittoa ennakkotilaston mukaan saivat Uusimaa (4 930), Varsinais-Suomi (980) ja Pirkanmaa (980). Vähiten muuttovoittoa ulkomailta sai vuonna 2010 Keski-Pohjanmaa (120). Väkilukuun suhteutettuna nettomaahanmuutto oli suurin Ahvenanmaalla ja Pohjanmaalla ja pienin Keski-Suomessa.

Ennakkotietojen mukaan väkiluku kasvoi vuonna 2010 yhdessätoista maakunnassa ja väheni yhdeksässä maakunnassa. Yhtä maakuntaa lukuun ottamatta muutokset olivat samansuuntaisia kuin vuotta aiemmin. Vain Etelä-Pohjanmaan hienoinen väestönkasvu kääntyi vähäiseksi väestötappioksi. Muissa kahdeksassa väestötappiomaakunnassa väkiluku on laskenut vähintään 16 edellisen vuoden ajan. Kahdeksassa väkilukuaan kasvattaneessa maakunnassa väestön määrä on lisääntynyt vähintään 10 edellistä vuotta.

Vuoden 2009 tapaan väestön määrä lisääntyi eniten Uudenmaan (13 960) ja Pirkanmaan maakunnissa (3 450) ja väheni eniten Etelä-Savon (-910) ja Kainuun (-590) maakunnissa. Väkilukuun suhteutettuna väestö kasvoi eniten Uudellamaalla ja Ahvenanmaalla ja väheni eniten Kainuussa ja Etelä-Savossa.

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Väestönmuutosten ennakkotietoja maakunnittain 2010 ja muutos vuoden 2009 lopullisiin tietoihin verrattuna, 1.–4. neljännes.....	4
Liitetaulukko 2. Ennakkotietoja maahan- ja maastamuuttaneista lähtö-/määrämaan mukaan maakunnittain, 1.–4. neljännes 2010.....	5
Laatuseloste, Väestön ennakkotilasto	6

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. Väestönmuutosten ennakkotietoja maakunnittain 2010 ja muutos vuoden 2009 lopullisiin tietoihin verrattuna, 1.–4. neljännes

Maakunta	Syntyneiden enemmitys		Maakuntien välinen nettomuutto		Nettomaahanmuutto		Kokonaismuutos	
	2010*	Muutos	2010*	Muutos	2010*	Muutos	2010*	Muutos
KOKO MAA	10 190	-357	–	–	12 882	-1 666	23 072	-2 041
Uusimaa	7 297	30	1 729	-444	4 930	-1 065	13 956	-1 600
Itä-Uusimaa	125	-122	132	-107	140	-18	397	-78
Varsinais-Suomi	519	99	676	243	983	88	2 178	441
Satakunta	-405	-79	-278	160	336	-161	-347	-81
Kanta-Häme	-84	-185	552	66	264	55	732	-55
Pirkanmaa	1 096	-149	1 378	-345	980	169	3 454	-277
Päijät-Häme	-212	58	383	123	315	-110	486	63
Kymenlaakso	-491	95	-374	105	612	-155	-253	-116
Etelä-Karjala	-310	200	-402	-49	401	-23	-311	118
Etelä-Savo	-806	-22	-322	154	214	-12	-914	150
Pohjois-Savo	-229	-38	-388	-14	345	34	-272	-31
Pohjois-Karjala	-383	-189	-123	248	395	-16	-111	56
Keski-Suomi	497	-83	44	4	317	-107	858	-179
Etelä-Pohjanmaa	-11	-117	-337	131	307	-55	-41	-54
Pohjanmaa	591	111	-422	-186	719	-102	888	-165
Keski-Pohjanmaa	260	-37	-187	84	115	0	188	48
Pohjois-Pohjanmaa	2 833	20	-569	67	582	-189	2 846	-82
Kainuu	-190	11	-603	-77	200	2	-593	-67
Lappi	41	8	-927	-130	603	57	-283	-68
Ahvenanmaa	52	32	38	-33	124	-58	214	-64

- Aluejako 1.1.2010

Liitetaulukko 2. Ennakkotietoja maahan- ja maastamuuttaneista lähtö-/määrämaan mukaan maakunnittain, 1.–4. neljännes 2010

Tulo/lähtömaakunta	Maahanmuutto			Maastamuutto			Nettomaahanmuutto		
	Yhteensä	EU27 maat	Pohjoismaat	Yhteensä	EU27 maat	Pohjoismaat	Yhteensä	EU27 maat	Pohjoismaat
KOKO MAA	24 612	11 442	3 682	11 730	7 701	3 762	12 882	3 741	-80
Uusimaa	10 608	5 617	1 249	5 678	3 668	1 437	4 930	1 949	-188
Itä-Uusimaa	333	170	81	193	146	70	140	24	11
Varsinais-Suomi	1 875	916	290	892	606	345	983	310	-55
Satakunta	563	394	69	227	179	93	336	215	-24
Kanta-Häme	441	201	35	177	120	37	264	81	-2
Pirkanmaa	1 848	756	254	868	515	195	980	241	59
Päijät-Häme	591	239	72	276	174	65	315	65	7
Kymenlaakso	817	247	36	205	114	38	612	133	-2
Etelä-Karjala	575	119	26	174	90	37	401	29	-11
Etelä-Savo	346	126	39	132	92	30	214	34	9
Pohjois-Savo	556	218	86	211	145	57	345	73	29
Pohjois-Karjala	544	159	75	149	104	42	395	55	33
Keski-Suomi	713	307	116	396	252	113	317	55	3
Etelä-Pohjanmaa	458	261	55	151	92	39	307	169	16
Pohjanmaa	1 302	404	259	583	416	357	719	-12	-98
Keski-Pohjanmaa	181	93	45	66	42	27	115	51	18
Pohjois-Pohjanmaa	1 133	389	226	551	295	174	582	94	52
Kainuu	264	58	27	64	38	21	200	20	6
Lappi	945	316	266	342	241	226	603	75	40
Ahvenanmaa	519	452	376	395	372	359	124	80	17

- Aluejako 1.1.2010

Laatuseloste, Väestön ennakkotilasto

1. Tilastotietojen relevanssi

Väestörekisterikeskus ja maistraatit pitävät yllä Suomen väestötietojärjestelmää. Suomen viimeinen henkikirjoitus tehtiin 1.1.1989. Sen jälkeen väestötietojärjestelmää on päivitetty muutosilmoituksin. Väestötietojärjestelmään tallennettavat tiedot määrittelee väestötietolaki (11.6.1993/507).

Väestörekisterikeskus toimittaa Tilastokeskukselle viikoittain väestötietojärjestelmään viedyt muutosilmoitukset.

Väestötilaston ennakkotiedot kuvaavat tärkeimpiä väestönmuutosten kokonaismääriä alueittain sekä väestön määrää ajanjakson lopussa. Ajanjakson loputtua odotetaan muutosilmoituksia vielä kaksi viikkoa ennen tilastojen tekemistä. Kahta viikkoa kauemmin viiptyneet muutosilmoitukset tilastoidaan seuraavassa tilastossa oikeaan tapahtuma-ajankohtaan.

Tilastossa elävänä syntyneellä tarkoitetaan lasta, joka syntymän jälkeen hengitti tai osoitti muita elonmerkkejä. Vain Suomessa vakinaisesti asuvien naisten elävänä synnyttämät lapset otetaan huomioon väkilukutilastossa. Synnytyssairaalat ilmoittavat tiedot vastasyntyneistä maistraateille.

Kuolemasta on viipymättä ilmoitettava lääkärille tai poliisille. Terveystieteiden tutkimuskeskityksen tai lääkärin on ilmoitettava tieto kuolemasta väestötietojärjestelmään tai sen ylläpitäjälle (lait 459/1973, 858/1997, 1065/2009). Lääkäri kirjoittaa kuolemasta kuolintodistuksen. Poikkeustapauksessa Terveystieteiden ja hyvinvoinnin laitos (THL) tai poliisi, neuvoteltuaan lääkärin kanssa, voi antaa kuolinselvityksen. Kuolintodistukset ja kuolinselvitykset toimitetaan THL:lle tarkastettavaksi. Kuolemista, joista on annettu kuolinselvitys, THL:n on ilmoitettava maistraatille, joka vie tiedon väestötietojärjestelmään (asetukset 948/1973, 99/1998, 1642/2009). Vuoden 2010 valtion aluehallintouudistuksen siirtymävaiheessa lääkäri toimittaa kuolintodistukset valtion aluehallintovirastoon tarkastettavaksi. Aluehallintovirastot toimittavat kuolintodistukset edelleen THL:n tarkastuksesta vastaaville oikeuslääkäreille. THL:n on lähetettävä kuolintodistukset ja kuolinselvitykset Tilastokeskukselle kuukausittain.

Kuolleiden tilasto perustuu maistraattien ylläpitämään Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmään. Suomessa kuolleeksi tilastoidaan henkilöt, jotka kuollessaan asuvat vakituisesti Suomessa. Kuolintodistusten perusteella tehdään kuolemansyytilasto, joka julkaistaan omana sarjanaan. Väestötilastojen kuolleiden lukumäärä poikkeaa kuolintodistusten perusteella laaditun kuolemansyytilaston luvusta jonkin verran.

Maahanmuuttaneen henkilön, joka aikoo oleskella tai on oleskellut täällä yhtämittaisesti yli vuoden, on ilmoitettava muutostaan asuinpaikkansa maistraatille (väestötietolaki 507/1993). Jos henkilö aikoo jäädä vakituisesti asumaan Suomeen ja hänellä on vähintään vuoden oleskeluun oikeuttava voimassa oleva lupa, hänen kotikuntansa määrätty yleensä samoin perustein kuin suomalaisen (Kotikuntalaki 201/1994). Maistraatti vie näiden henkilöiden tiedot väestötietojärjestelmään.

Maassamuuttajan on viimeistään viikon kuluttua muutosta annettava itsestään ja kanssaan muuttaneista perheenjäsenistä muuttoilmoitus, joka toimitetaan uuden asuinpaikan maistraatille. Muutto ilmoitetaan lomakkeella joko vakituisesti tai tilapäiseksi. Muuttoilmoituksen saatuaan maistraatti päättää, onko kyseessä tilapäinen vai vakituinen asuinpaikan muutos. Opiskelijoiden muutot opiskelupaikkakunnalle on voitu katsoa vakituisiksi muutoiksi 1.6.1994 lähtien, jolloin tuli voimaan kotikuntalaki (201/1994). Tiedot asunnon ja kotipaikan muutoksesta siirretään konekielisessä muodossa väestötietojärjestelmään. Uuden asuinpaikan rekisteritoimisto lähettää tiedot uudesta asuinpaikasta vanhan asuinpaikan maistraatille. (Väestötietolaki 507/1993 sekä muutos 202/1994 ; kotikuntalaki 201/1994; kotikunta-asetus 351/1994)

Maasta muuttavien on tehtävä itsestään muuttoilmoitus kuten maan sisällä muuttavienkin (kotikunta-asetus 1994). Maasta muuttaneiksi katsotaan pääasiassa henkilöt, jotka muuttavat ulkomaille asumaan yhtä vuotta pitemmäksi ajaksi. Poikkeuksen muodostavat Suomen kansalaiset, jotka ovat diplomaatteja, kehitysyhteistyössä toimivia yms. (Kotikuntalaki 201/1994). Pohjoismaiden välisen sopimuksen mukaan tilapäistä oleskelua, joka kestää alle kuusi kuukautta ei pidetä muuttona (Pohjoismaiden välisen väestörekisteriä koskevan sopimuksen voimaansaattamisesta 851/1990, SopS:49 ja kotikunta-asetus 351/1994).

Kun henkilö muuttaa toisesta Pohjoismaasta toiseen, hänelle on annettava lähtömaan paikallisesta väestörekisteristä pohjoismainen muuttokirja tulomaan paikalliseen väestörekisteriin toimitettavaksi (Kotikunta-asetus 351/1994, 851/1990, SopS:49). Tulomaan paikallinen väestörekisteriviranomainen palauttaa muuttotodisteen lähtörekisteriin. Muuttopäiväksi merkitään se päivä, jona henkilö on otettu tulomaan paikalliseen väestörekisteriin.

Kansalaisuudella tarkoitetaan yksilön ja valtion välistä lainsäädännöllistä sidettä, joka määrittää yksilön ja valtion suhdetta sekä niiden keskeisiä oikeuksia ja velvollisuuksia. Yleensä kansalaisuus saadaan syntyessä, mutta se voidaan vaihtaa muutettaessa toiseen maahan asumaan. Henkilöllä voi olla myös useamman maan kansalaisuus (kansalaisuuslaki 359/2003 ja asetus kansalaisuudesta 799/2004). Jos henkilöllä on kahden maan kansalaisuus, joista toinen on Suomen, hän on tilastoissa Suomen kansalaisena. Jos Suomessa asuvalla ulkomaan kansalaisella on useita ulkomaiden kansalaisuuksia, hän on rekisterissä ja tilastoissa sen maan kansalaisena, jonka passilla hän on maahan tullut. Suomen kansalaisuuden saaneiden tilasto perustuu Maahanmuuttoviraston väestötietojärjestelmään ilmoittamiin päätöksiin.

Avioliitoilla ja avioeroilla tarkoitetaan Suomessa vakinaisesti asuvien naisten avioliittoja ja -eroja. Avioliittotilasto perustuu maistraattien väestötietojärjestelmään tallentamiin tietoihin solmituista avioliitoista. Kirkollisista vihkimisistä maistraatit saavat tiedot seurakunnista. Avioerotilasto perustuu tuomioistuinten väestötietojärjestelmään ilmoittamiin päätöksiin myönnettyistä avioeroista.

Kahden samaa sukupuolta olevan 18 vuotta täyttäneen henkilön parisuhde voidaan rekisteröidä. Rekisteröity parisuhde purkautuu, kun parisuhteen toinen osapuoli kuolee tai julistetaan kuolleeksi taikka parisuhde puretaan tuomioistuimen päätöksellä (laki 950/2001). Tilasto rekisteröidyistä parisuhteista perustuu maistraattien väestötietojärjestelmään viemiin tietoihin. Rekisteröityjen pariin erotilasto perustuu tuomioistuinten väestötietojärjestelmään päivittäisiin tietoihin myönnettyistä eropäätöksistä.

Väestöön kuuluvat ne Suomen kansalaiset ja ulkomaalaiset, jotka asuvat vakituisesti Suomessa, vaikka olisivatkin tilapäisesti ulkomailla. Ulkomaalaisella on kotipaikka Suomessa, jos hänen oleskelunsa on tarkoitettu kestäväksi tai on kestänyt vähintään yhden vuoden. Turvapaikanhakija saa kotipaikan vasta, kun hänen hakemuksensa on hyväksytty.

Suomessa asuvat vieraan valtion lähetystöön, kaupalliseen edustustoon tai lähetetyn konsulin virastoon kuuluvat henkilöt sekä näiden perheenjäsenet ja henkilökohtainen palveluskunta eivät kuulu maassa asuvaan väestöön, elleivät ole Suomen kansalaisia. Sen sijaan Suomen ulkomailla olevien lähetystöjen ja kaupallisten edustustojen suomalainen henkilökunta sekä YK:n rauhanturvajoukoissa palvelevat luetaan maassa asuvaan väestöön.

Tilastokeskuksen tehtävänä on laatia yhteiskuntaoloja koskevia tilastoja (Laki tilastokeskuksesta 24.1.1992/48). Näihin kuuluvat myös väestötilastot. Tilastokeskuksen työjärjestys määrittää Henkilötilastot väestötilastojen tekijäksi (Tilastokeskuksen työjärjestys, TK-00-1469-10).

2. Tilastotutkimuksen menetelmäkuvaus

Väestömuutosaineisto on kokonaisaineisto. Siinä on väestötietojärjestelmästä poimittu kaikkien Suomessa vakituisesti asuvien henkilöiden väestömuutokset.

3. Tietojen oikeellisuus ja tarkkuus

Yleisesti ottaen Väestörekisterikeskuksen väestötietojärjestelmää voidaan pitää henkilöiden suhteen erittäin kattavana. Jotta henkilö saa henkilötunnuksen on hänet kirjattava väestötietojärjestelmään. Eläminen Suomessa ilman henkilötunnusta on käytännöllisesti katsoen mahdotonta. Laillinen työssäkäynti, pankkitilin avaaminen, asioiminen viranomaisten kanssa jne. edellyttää henkilötunnusta. Voidaan olettaa, ettei Suomessa ole merkittäviä määriä esim. yli vuoden kestäviä jaksoja 'pimeää' työtä tekeviä henkilöitä, joille palkka maksetaan käteisellä. Vähintään vuoden mittaiseksi tarkoitettu oleskelu on edellytys Suomen väestöön kirjautumiseen.

Väestötietojärjestelmää on pidetty yllä henkikirjoituksen lakkauttamisen jälkeen vuodesta 1989 pelkästään väestömuutosilmoituksin. Näiden oikeellisuudesta kertoo väestötietojärjestelmästä tehty osoitteiden luotettavuustutkimus.

Väestörekisterikeskus teettää vuosittain Tilastokeskuksella otantatutkimuksen osoitetietojen oikeellisuudesta. Noin 11 000 hengeltä tiedustellaan, onko heidän osoitteensa väestötietojärjestelmässä oikea. Vuoden 2009 tutkimuksessa vastanneista 99,0 prosentilla tieto oli oikein. Tutkimuksen kato oli 12,2 prosenttia. Kadon osalta osoitteet pyrittiin tarkistamaan muista lähteistä. Katoon kuuluvista henkilöistä 89,8 prosentilla osoite pystyttiin toteaman oikeaksi, 5,0 prosentilla vääräksi ja 5,2 prosentilla tietoa ei voitu tarkistaa. Jos oletetaan kaikkien kadossa olleiden tarkistamatta jääneiden tiedot vääriksi, olisi lopullinen oikeiden osoitteiden osuus 97,9 prosenttia.

Kunnittaisiin väestötilastoihin virheelliset osoitteet vaikuttavat vain, jos väärä osoite on toisessa kunnassa kuin oikea osoite. Vääristä osoitteista vain osa on väärässä kunnassa.

Kunnallisvaalien yhteydessä ulkomaalaisten äänioikeusilmoitusten palautukset paljastavat yleensä noin 1 000 henkeä, jotka ovat muuttaneet maasta ilmoitusta tekemättä ja ovat siten olleet edelleen tilastoituna väestöön. Väestörekisterikeskus poistaa heidät väestötietojärjestelmän maassa asuvasta väestöstä ennen seuraavaa vuodenvaihdetta.

4. Julkaistujen tietojen ajantasaisuus ja oikea-aikaisuus

Väestömuutosten ennakkotiedoista tuotetaan tilastot kuukausittain sekä neljännesvuosittain.

Lopulliset väestömuutostiedot valmistuvat vuosittain huhtikuun lopulla. Lopullisten väestömuutosten ja vuoden lopun ennakkotilaston tuottamien kokonaismäärien erot näkyvät muutoslajeittain oheisesta taulukosta. Ero on suhteellisesti suurin nettomaahanmuuton kohdalla, mikä johtuu lähinnä lopullisen tilaston ja ennakkotilaston maahanmuuttolukujen erosta. Nettomaahanmuuton lukujen ero kasvattaa myös kokonaismuutoksen suhteellista eroa lopullisen tilaston ja ennakkotilaston lukujen välillä.

Väestömuutosten lopullisen tilaston ja ennakkotilaston vertailu vuonna 2009

Vuosi-neljännes	Elävänä syntyneet	Kuolleet	Syntyneiden enemmisyys	Kuntien välinen muutto 1)	Maahanmuutto	Maastamuutto	Nettomaa-hanmuutto	Kokonaismuutos 2)	Avioliitot	Avioerot
Lopullinen tilasto 2009										
I	14 792	13 610	1 182	50 979	6 304	2 878	3 426	4 608	4 615	3 449
II	15 286	12 259	3 027	65 441	6 267	2 727	3 540	6 567	7 249	3 314
III	15 780	11 403	4 377	89 485	8 357	3 913	4 444	8 821	13 144	3 453
IV	14 572	12 611	1 961	58 934	5 771	2 633	3 138	5 117	4 828	3 311
I-IV	60 430	49 883	10 547	264 839	26 699	12 151	14 548	25 113	29 836	13 527
Ennakkotilasto 2009										
I	14 815	13 650	1 165	50 508	5 876	2 958	2 918	4 083	4 733	3 493
II	15 297	12 263	3 034	64 884	5 967	2 689	3 278	6 312	7 309	3 332
III	15 769	11 378	4 391	88 559	8 023	3 841	4 182	8 573	13 133	3 443
IV	14 536	12 453	2 083	58 017	5 524	2 427	3 097	5 180	4 711	3 277
I-IV	60 417	49 744	10 673	261 968	25 390	11 915	13 475	24 148	29 886	13 545
Lopullinen tilasto – Ennakkotilasto 2009										
I	-23	-40	17	471	428	-80	508	525	-118	-44
II	-11	-4	-7	557	300	38	262	255	-60	-18
III	11	25	-14	926	334	72	262	248	11	10
IV	36	158	-122	917	247	206	41	-63	117	34
I-IV	13	139	-126	2 871	1 309	236	1 073	965	-50	-18

1) Kuntien väliset muutot ovat tilastovuoden aluejaolla.

2) Kokonaismuutos sisältää väkiluvun korjauksen lopullisten tietojen viimeisellä neljänneksellä.

Lisätietoja

Irma Pitkänen (09) 1734 3262

Merja Eskelinen (09) 1734 3255

Vastaava tilastojohtaja:

Jari Tarkoma

vaesto.tilasto@tilastokeskus.fi

www.tilastokeskus.fi

Lähde: Väestö- ja kuolemansyytilastot. Tilastokeskus